

Kétféle igazság

János evangélium 17,17: A te igéd igazság.

Amikor Jézus az Atyához imádkozott, azt mondta: a te igéd igazság. Kétfajta igazság létezik: az egyik, amelyik Isten igéjén alapul, vagyis mit mond Isten igéje, a másik az érzékszerveink által ismert igazság, amelyik arra épül, hogy fizikai érzékszerveink mit mondanak nekünk. Amíg az érzékszerveink által tudósított valóság és a bibliai igazság nem ütköznek össze, addig nincs probléma. De mivel a természetes világban élünk, ezért egyszerűbb elhinni, amit a külső emberünk mond, és nagyon is nehéz átváltanunk a bibliai, Isten igéje által adott igazságokra, és hitben járni.

Évekkel ezelőtt imádkoztam egy idősebb emberért, aki reumás fájdalmaktól szenvedett már hosszú ideje. Ahogy kezeimet rátettem, és imádkoztam, az Úr meggyógyította őt. Nyolc hónappal később sétáltam a városban, és megláttam, ahogy a tehénkéjével kínlódik. Látszott, hogy alig tud mozogni. Azt mondtam neki: - Testvérem, én úgy gondoltam, Isten téged meggyógyított. - Nos, én is úgy gondoltam - válaszolta -, de most már tudom, Ő ezt nem tette meg. Tegnapelőtt, amikor fejtem a tehenet, beleállt a kezembe egy fájdalom, amely aztán átment a karomra, a vállamra, aztán le a hátamra. Azóta a karom teljesen használhatatlan, annyira fáj, a hátam szintén, ha lefekszem, alig tudok felkelni. Pedig addig a napig nem volt semmiféle tünetem attól kezdve, hogy imádkoztál értem az elmúlt év januárjában.

Megkérdeztem tőle, a gyógyulása előtt mennyi ideig szenvedett a reumájától? - Közel 30 évig - felelte. - Ezek szerint a 30 év alatt volt egy nyolc hónapos periódus, amíg nem éreztél semmiféle tünetet, fájdalmat? - firtattam tovább. - Így van - mondta. - S a három évtized során hiába jártam orvostól orvoshoz, senki sem tudott meggyógyítani. Mindennap szednem kellett valamilyen gyógyszert, de azok csak egy kicsit enyhítették a fájdalmat.

Nem furcsa - kérdeztem,- hogy ezek a tünetek teljesen eltűntek, amikor a kezeimet rád helyeztem Jézus Krisztus nevében, és nyolc hónapig nem volt semmiféle fájdalmad?

Láthatod, az Úr valósággal meggyógyított téged. Én pontosan megmondom neked, hogy mi történt. Abban a percben, amikor az első fájdalmak elkezdtek zavarni téged, s a testedet megtámadták, így szóltál magadban: azt gondoltam, hogy Isten meggyógyított, de úgy látszik, tévedtem - és ezzel utat nyitottál az ördögnek, hogy újra vissza tudjon jönni.

Kicsit beszélgettünk és tanítottam őt arra, ha a fájdalom visszajön, ellene kell állnia, mert ezek a fájdalmak az ördögtől vannak. A biblia azt mondja, álljatok ellene az ördögnek, s ő elfut tőletek (Jakab levél 4,7.) Újra imádkoztam érte, s az összes tünet újra eltűnt.

A négy év alatt, míg abban a városban szolgáltam és pásztoroltam a gyülekezetet, annak a testvérnek soha többé nem volt reumatikus problémája. Abban, hogy meg tudja tartani egészségét, és ellene tudjon állni a visszajövő fájdaloknak, az ige tanítása segített. Imádkoztam érte, és újra bevitettem abba az állapotba, hogy vissza tudta szerezni az elvesztett egészségét. Az ige tanítása által tele lett hittel, és meglátta a különbséget Tamás hite és Ábrahám hite között. A különbséget a hit között, amely a fizikai valóságon alapul, és a hit között, ami arra épül, hogy mit mondott Isten.

A legtöbb ember, akinek nincs megfelelő tanítása az igéből, hajlamos arra, hogy keressen valakit, aki a hit imádságát mondja el érte. Ez átmenetileg elviheti abba az állapotba, ami a gyógyulást jelenti számára, de a hitetlenség rövidebb-hosszabb idő múlva megszüntetheti az imádság hatásait. Ez történt ezzel a reumás testvérral is. A hit imádsága időlegesen átvitte a reumás fájdalok állapotából a gyógyulás állapotába, de a hitetlenséggel egy idő után megszüntette az imádság hatásait.

Figyelemre méltó, hogy nem ugyanazon ok miatt gyógyult meg második alkalommal ez a testvér, mint első alkalommal. Első alkalommal úgy kapta vissza egészségét, hogy semmiféle tanítást nem adtam át neki. Rátettem kezeimet, és imádkoztam. A második alkalommal, mikor imádkoztam, tanítanom kellett őt, mielőtt a gyógyulását el tudta venni. Akkor az ő hite kezdett el működni, s így már meg tudta tartani az egészségét. Ez elegendő volt arra, hogy mindig gyógyult maradjon - gyógyulása véglegessé vált.

A gyógyító összejöveteleknek mindig voltak kritikusai, mivel sok esetben a gyógyulás nem végleges. Ez azért igaz, mert a nagy gyógyító összejöveteleken a közös hit van jelen, és az embereken ez időlegesen segíthet. Azonban ahhoz, hogy megtartsák gyógyulásukat, ezeknek az embereknek folyamatosan Isten igéjével kellene táplálkozniuk. Egyszer egy teljes evangéliumi női prédikátor Texasban olyan szerencsétlenül járt, hogy a fejét természetellenes módon kellett eltartania a testétől. A specialisták azt mondták neki, hogy az idegrendszer súlyos sérülése miatt alakult ki a betegség, és ezen nem lehet segíteni. Figyelmeztették, hogy az állapota rosszabbodni fog, és el kell készülnie arra, hogy mozgásképtelen lesz hat hónap múlva.

Ő és a férje felültek egy vonatra, és egy isteni gyógyító összejövételre mentek el. Imádkoztak érte, és ő rendbe is jött - úgy 8-10 hónapig. Az állapotában ezután visszaesés következett be. Éppen akkor abban a körzetben tartottam egy összejövételt, és ő is ott volt a szolgálatom alatt. Ahogy ült, és hallgatott, megértette, hogy miért veszítette el a gyógyulását. Helyreállította a hitét és kijött az imádságért. Ráhelyeztük a kezeinket és véglegesen megszabadult - közel 20 éve, hogy meggyógyult.

Annyira fontos, hogy az emberek helyesen értsék meg a dolgokat, és megfelelőképpen legyenek tanítva! Egyszer valaki azt mondta nekem: Hagin testvér, olyan hálás vagyok neked a magnókazettáidért, mert gyógyulást nyertem a múlt évben egy evangélista szolgálata által, de utána elveszítettem azt. Ahogy hallgattam a kazettáidat, ahogy tanítottad Isten igéjét, újra megkaptam a gyógyulást, és már meg is tudom őrizni.

Nagyon sokan hasonlók ahhoz az emberhez, aki azt mondta nekem: „úgy gondoltam, az Úr meggyógyított, de már kétlem.” Hiszem, hogy ha Isten valamit megcsinál, akkor azt véglegesen megcsinálja! Ha Isten meggyógyít téged, utána már mindig egészséges leszel, s azt nem veszítheted.

A Jelenések könyvében azonban olvashatjuk, hogy Jézus megjelent egy látomásban Jánosnak Pátmos szigetén, s minden egyes gyülekezetnek adott üzeneteket. A 3,11-ben azt mondja, tartsd meg (erősen - teszi hozzá az angol fordítás), ami nálad van.

A mi esetünkben azt mondhatnánk: tartsd meg erősen a gyógyulásodat - s ebben neked is van szereped, mivel minden egyes győzelemben van egy ember által, és egy Isten által megvívandó harc. Isten megígérte Izrael gyermekeinek Kánaán földjét, de azt is mondta, hogy minden talpalatnyi hely, ahová lábukat teszik, az az övék. Röviden - Isten azt mondta: én ezt a földet nektek adom, de nektek kell megőriznetek.

A szó: hinni, egy ige - olyan ige, amely cselekvést fejez ki. Hinni egy bibliai igazságban azt jelenti, hogy azt el kell venni, meg kell ragadni. Hinni Jézusban azt jelenti, hogy mindent el kell fogadni, amit az írás kijelent róla. Hinni abban, hogy Jézus a megmentő, azt jelenti, hogy el kell fogadnod Őt, mint a te megmentődet. Hinni abban, hogy Jézus a gyógyító, azt jelenti, hogy el kell fogadnod Őt, mint a te személyes gyógyítodat.

Egy ember mondhatja, hogy hiszek az üdvösségben, ennek ellenére soha nem lesz üdvössége. Mondhatja: hiszek Jézusban, hogy Ő Isten Fia. Ennek ellenére amikor meghal, a pokolba megy. Mondhatja: hiszem, az újjászületés igei. Ennek ellenére soha nem birtokolja azt. Hasonlóan ehhez, mondhatod azt, hiszek az isteni gyógyításban, mivel láttál valakit meggyógyulni, vagy olvastál erről a témáról a bibliában. Ez nem jelenti azt, hogy el tudod fogadni, vagy már megvan az isteni gyógyulásod. El kell fogadnod Jézust, mint a te gyógyítodat. A hit egy akarati cselekvés. Józsué azt mondta a 24,15-ben: ha pedig rossznak látjátok hogy szolgáljatok az Úrnak, válasszatok magatoknak még ma, akit szolgáljatok, akár azokat az isteneket akiknek atyáitok szolgáltak, amíg túl valának a folyóvízen, akár az Emoreusok isteneit, akiknek földjén lakoztok: én azonban és az én házam az Úrnak szolgálunk.

Jelenések könyve 22,17: És aki szomjúhozik, jöjjön el, és aki akarja, vegye az élet vizét ingyen.

A hit cselekvés Isten ígéje alapján. A kételkedés pedig nem más, mint megtagadni az Isten ígéje alapján való cselekvést.

Ahogy korábban beszéltük, kétfajta igazság van, amelyben hihetünk. A természetes, emberi igazság, és az az igazság, amely Isten ígéből származik. A másodikat úgy is nevezhetjük, hogy bibliai igazság, vagy szellemi igazság. A szellemi dolgok épp olyan valóságosak mint a fizikai dolgok, mivel Isten, aki szellem, alkotott minden fizikai dolgot, valóságot. Ha a fizikai test meghal, és bekerül a temetőbe, porrá válik, de a szellemi ember tovább él. Az érzékeken keresztül, a természetén keresztül, az emberi igazságon keresztül egy személy észlelheti hogy beteg, hogy fájdalmai vannak, de Isten ígéje azt mondja a Máté evangélium 8,17-ben: Ő vette el erőtlenségünket, és Ő hordozta betegségeinket.

Vagy a Péter első levél 2,24-ben: az Ő sebeiben meggyógyultunk. Az Ő Igéje ugyanúgy igaz egyszer, mint egy másik alkalommal. Éppúgy igaz akkor, amikor beteg vagy, és szenvedsz valamitől, mint akkor, amikor éppen jól érzed magad. Ha abban hinnél, amit a fizikai érzékeid mondanak, azt mondhatnád: nekem nincs gyógyulásom, én beteg vagyok. De ha Isten ígérébe vetett, Isten ígéje szerinti igazsággal hiszel, akkor ezt mondhatod: meggyógyultam az Ő sebeiben.

Második fejezet

Kétféle hit

A biblia kétfajta hitet állít szembe egymással: a Tamás -féle hitet az Ábrahám hitével. Ábrahámnak szellemi hite volt, szív-hite, amely Isten ígésén alapult - azon, amit Isten mondott. Tamásnak természetes, emberi hite volt. Mindenkinek, a megmentetteknek, és a nem megmentetteknek egyaránt megvan ez a természetes emberi hitük. Tamás hite egyedül a fizikai érzékszervein alapult. Ő csak abban hitt, amit látott, s nem abban amit Isten mondott. A János levél 20,24-29-ben a következőt olvashatjuk: Tamás pedig egy a tizenkettő közül, akit Kettősnek hívtak, nem vala ő velük, amikor eljött vala Jézus. Mondának azért néki a többi tanítványok: Láttuk az Urat. Ő pedig monda nékik: Ha nem látom az ő kezein a szegek helyeit, és be nem bocsátom ujjaimat a szegek helyébe, és az én kezemet be nem bocsátom az ő oldalába, semmiképpen el nem hiszem. És nyolc nap múlva ismét benn valának az ő tanítványai, Tamás is ő velük. Noha az ajtó zárva vala, bement Jézus, és megállt a közepén és monda: Békesség néktek! Azután monda Tamásnak: Hozd ide a te ujjadat és nézd meg az én kezeimet, és hozd ide a te kezedet, és bocsássad az én oldalamba: és ne légy hitetlen, hanem hívő. És felelt Tamás és monda néki: Én Uram és én Istenem! Mondta néki Jézus: Mivelhogy láttál engem, Tamás, hittél: boldogok, akik nem látnak és hisznek.

Ha Ábrahám az alapján járt volna, amit látott, s amit a fizikai érzékszervei mondtak neki, sohasem kapta volna meg Isten ígését. Egy általánosan elfogadott tény azt mondja nekünk, hogy egy 99 éves öregembernek és egy 90 éves idős asszonynak nem lehet többé gyermeke. Azonban Ábrahámnak Istentől volt ígérete, miszerint ő lesz nagyon sok népnek atyja, és hitt Isten ígésének. A Róma levél 4,18-21 ezt mondja: Aki reménység ellenére reménykedve hitte, hogy sok népnek atyjává lesz, aszerint, amint megmondattott: Így léssen a te magod. És hitében erős lévén, nem gondolt az ő már elhalt testére, mintegy százestendős lévén, sem Sárának elhalt méhére, az Istennek ígésében sem kételkedett hitetlenséggel, hanem erős volt a hitben, dicsőséget adván az Istennek, és teljesen elhitte, hogy amit ő ígért, meg is cselekedheti.

Ábrahám hitt annak, amit Isten mondott, és nem hitt annak, amit érzett. Nem hitt az érzéseinek, sem annak, amit látott, és nem hitt a fizikai érzékszerveinek sem. Az ő hite Isten ígéretén alapult. Köznapi szóhasználatnál így foglalhatnánk össze: amikor Isten elmondta Ábrahámnak, hogy ő lesz sok nemzet atyja - annak ellenére, hogy Ábrahám és felesége jóval túl volt azon a koron, amikor gyermekáldást kaphattak -, Ábrahámnak a szeme sem rezdült, mert tudta, Istennek semmi sem lehetetlen. Ő mindent meg tud tenni. Éppen ezért Ábrahám biztos volt abban, hogy Isten az ígéretét betartja, s abban is, hogy Ő meg tudja cselekedni, amit mondott. Ábrahám áldása a miénk, mivel mi Krisztus követői vagyunk, hiszen a Galata 3,14-ben ezt olvashatjuk: Hogy az Ábrahám áldása Krisztus Jézusban legyen a pogányokon, hogy a Lélek ígéretét elnyerjük hit által. Ábrahám áldása hármasság természetű volt: szellemi, fizikai és anyagi. Isten azt mondta Ábrahám leszármazottainak - ez volt abban a szövetségben, amit Ábrahámmal megkötött -, hogy az számukra lehet áldás vagy átok. Az áldás tartalmaz szellemi áldást, fizikaiit - például egészséget, vagy gyógyulást - és anyagit, mint pénzügyi bővülést. Átok a szegénység, betegség, stb. A hívők nincsenek átok alatt, mivel a Galata levél 3,13 azt mondja: Krisztus váltott meg minket a törvény átkától, átokká lévén érettünk, mert meg van írva: átkozott minden, aki a fán függ. A 29 vsz.: ha pedig Krisztuséi vagytok, tehát az Ábrahám magva vagytok, és ígéret szerint örökösök.

Mivel mi Ábrahám magva vagyunk, Ábrahám áldásai a miénk kell hogy legyenek. S mivel Krisztushoz tartozunk, Ábrahám magva vagyunk, tehát az ígéret szerint örökösök. Ez azt jelenti, hogy az áldás, az ígéret örökösei vagyunk. Itt van megint az a szó, hogy ígéret. Ez az, amiben Ábrahám hitt - az ígéret. Éppen ezért, ha Krisztuséi vagyunk, Ábrahám magva is vagyunk, ha pedig Ábrahám magva vagyunk, akkor örökösök is vagyunk, az ígéret szerinti örökösök. Az áldásokat pedig ugyanúgy tudjuk elvenni, mint ahogy Ábrahám vette el az áldásainak döntő részét - hit által. De ezt nem tudod Tamás hite szerint elvenni, neked az Ábrahám hitével kell rendelkezned. Túl sokan próbálják Ábrahám áldásait elvenni Tamás érzékszervek által irányított hitével. Ha nem látják a hitük tárgyát, nem hisznek. Ők csak abban hisznek, amit hallhatnak, érezhetnek a természetes világból. Hitük a természetes érzékeiken alapul. Ha azt érzik, hogy van valamijük, hiszik, hogy nekik ez megvan. De ha nem érzékelik, hogy van valamijük, nem hisznek abban, hogy az az övék. Néhány ember érzi, hogy meg van mentve, s hisznek abban, hogy ők megmentettek.

Ugyanez a helyzet az imádságra adott válaszokkal is. Az emberek nagyon gyakran ott hibázzák el, hogy megszerezzék a választ az imádságaikra, vagy elvegyék a gyógyulásukat, hogy hitük a fizikai valóságon, az érzékszerveik által közölt ismereteken nyugszik. Néhányan azt mondják: úgy érzem, Isten meghallgatott. Azért gondolják ezt, mert jobban érzik magukat, vagy szellemükben felemelkedtek és számukra ez jelenti azt, hogy Isten meghallgatta őket. Ő azonban nem hallgat meg minket csak azért, mert úgy érezzük, hogy Ő meghallgatott. Isten meghallgat minket, mert hisszük, hogy igaz, amit Ő mondott az Igéjében erről: akármit kértek az Atyától az én nevemben, megadja néktek. (János evangélium 15,16) Természetesen nem tudunk úgy imádkozni, kommunikálni Istennel, hogy ne éreznénk magunkat jobban. De csak azért, mert így érzünk, vagy kaptunk egy szellemi áldást, nem jele annak, hogy egy bizonyos imádság választ kapott.

Én nagyon sokszor éreztem magam jobban imádság után, és úgy gondoltam, hogy Isten meghallgatott engem. De Ő nem tette ezt.

Amikor azonban arra helyeztem a hitemet, amit Ő mondott az Igéjében - s ez ellentétes volt azzal, amit én éreztem abban az időben -, és szigorúan ragaszkodtam az ígéretéhez, a válasz megérkezett. Az emberi természet kettős: van egy belső és egy külső ember. A belső ember a szellem. A külső ember a test. Hinni szívvel azt jelenti, hogy hinni belül, hinni a belső emberrel. Ha valakinek a hite a fizikai valóságon nyugszik, akkor csak annak hisz, amit az természetes emberi érzékeivel érzékel, tehát a külső emberével hisz. A valóságos, a szívvel való hit Istenben: hiszi hogy Isten ígéje igaz, hisz Isten ígéjében függetlenül attól, hogy a fizikai valóság milyen. Ez hit a belső emberrel, ami természetesen azt okozza, hogy a hit manifesztálódik, azaz megjelenik a külső emberben is.

Nagyon sok emberrel az a probléma, hogy azt akarják, kívül is megjelenjen kérésük, mielőtt belül hinnének. De ez nem működik ilyen módon. Ezek az emberek megengedik a testüknek, fizikai érzékszerveiknek, hogy uralkodjanak rajtuk. Ők abban hisznek, amit a külső ember, a fizikai testük mond, s inkább ennek hisznek, mint annak, amit Isten ígéje jelent ki. Az a személy, aki a gyógyulást keresi, Isten ígéjére kell hogy nézzen, nem a tüneteire. Neki ezt kellene mondania: tudom, hogy meg vagyok gyógyulva, mivel Isten ígéje azt mondja, hogy én meggyógyultam az Ő sebeiben. Azonban hiába mondod, ez sem fog semmi jót eredményezni addig, amíg belül nem hiszel. Ha belül, a szívedben hiszel, és kimondod a száddal, akkor bizonyosan működni fog. A Márk evangélium 11,23 azt mondja: ha valaki azt mondja ennek a hegynek: kelj fel és ugorj a tengerbe! és szívében nem kételkedik, hanem hiszi, hogy amit mond, megtörténik, meglesz néki, amit mondott.

Smith Wigglesworth jelentette ki egyszer: „én nem aszerint élek, amit látok, vagy amit érzek, aszerint élek, amit hiszek.” Ez az az út, amely szerint Ábrahám is élt. Tamás ezzel szemben azt mondta: hacsak nem látom, és nem érzem, nem fogok hinni. Túl sok ember teszi Isten ígéjét a második, és testét, a fizikai érzéseit az első helyre. Nem lehet egyszerre így cselekedni, és hitben járni. Pál azt mondta : mivel mi hitben járunk, nem látásban. (2 Korinthuszi levél 5,7) A látás egyfajta fizikai érzékelés. Pál azt szintén mondta, megsanyargatom a testem... (1 Korinthuszi levél 9,27)

Figyeljük meg, hogy Pál azt mondta: megsanyargatom a testemet... Az angol ezt úgy mondja: én alul tartom a testemet, - én, vagyis az az ember, aki belül van, a valóságos Pál, a belső ember, aki Istenben született. Pál azt mondta, én a testemet alul tartom. A testéről nem úgy beszélt, mint egy valóságos személyről. A tested nem te vagy, csak a házad, amiben élsz. Ha a tested lenne, aki te valójában vagy, akkor Pál azt mondta volna, szolgaságban tartom magamat. Ő ellenben azt mondta: megsanyargatom testemet és szolgává teszem. Más szavakkal: nem engedte, hogy a teste, a fizikai érzékei irányítsák őt, hogy uralkodjanak rajta. Ugyanazt mondta Pál, amit Smith Wigglesworth. mondott néhány évszázaddal később, másfajta kifejezést használva.

A testünk jóval többféleképpen uralkodhat rajtunk, mint ahogy gondolnánk. Sok ember úgy gondolja, hogy szent, és Isten számára el van választva, mivel szigorú szabályokat és előírásokat követ, azonban nagyon sokszor ennek épp az ellenkezője igaz. A testük uralkodik felettük, és rendszerint a legkisebb hitük ezeknek az embereknek van. Inkább az érzékek birodalmában élnek, mint a szellem és a hit birodalmában. Ahogyan a külsejük találkozik az előírásokkal, annak megfelelően érzik magukat. Ezeknek az embereknek rendkívül undok szellemük van, és nagyon hosszú, pletykás nyelvük.

Találkoztam olyan emberekkel, akik nem sok szabály állítottak fel maguknak, mégis csodálatos szellemük van. Külön áldás közösségben lenni velük.

Ha az első helyre az érzéseidet teszed, akkor a testedet teszed az első helyre, mert az érzések a test hangja. Ha ebben kételkedsz, várd meg, amíg valaki hajnali két órakor telefonon felhív, és te kipattansz az ágyból, hogy felkapd a telefont... Akkor meg fogod tudni, hogy a tested hangja a te érzésed. Nagyon sok ember az érzéseit teszi az első helyre, a hitét az érzéseivel a másodikra, és Isten szavát, ha egyáltalán marad még hely, utoljára. Fordítsd meg a sorrendet! Tedd Isten szavát az első helyre, a hitedet Isten szavával a másodikra, és az érzéseidet utoljára. Emlékezz: az érzés a test hangja, az ésszerűség az értelmédé, a belső meggyőződés pedig a szellemed hangja. Az ésszerűség alapján cselekedni Isten igéje helyett azt jelenti, hogy emberbe veted a bizalmadat Isten igéje helyett. Természetesen nagyon sok esetben az ésszerűség alapján kell cselekednünk. De én olyan eseményekről beszélek, amikor a körülmények nem arra készítetnének, hogy Isten Igéje alapján cselekedj. Ugyanezt láthatjuk Ábrahámnál - az ésszerűség azt mondta volna, hogy egy 99 éves férfinak és egy 90 éves idős nőnek semmi esélye sincs arra, hogy gyermeke legyen, Isten azonban azt mondta, hogy megváltoztatom a nevedet Ábrámról Ábrahámra, vagyis sok nemzet atyja leszel.

Rendben van, ha az ésszerűség alapján cselekszel, amíg az nincs ellentétben Isten igéjével. De ha ellenkezik vele, akkor inkább Isten igéje alapján cselekedj az ésszerűség helyett. Ha viszont az ésszerűség alapján cselekszel Isten igéje helyett, akkor emberben bízol Isten helyett. A Biblia pedig azt mondja, átkozott az a férfi, az az ember, aki emberben bíz, (Jeremiás könyve 17,5) Nekünk Isten szavában kell bízunk.

Ugyanez igaz az üdvösség kérdésében is. Egy hölgy az egyik találkozónkon ezt vallotta meg: „tudom, hogy meg vagyok mentve, mert ellene álltam és elhagytam a bűneimet, és feladtam az összes rossz szokásomat.” Egyáltalán nem biztos, hogy ez a hölgy meg van mentve. Miért? Mert ez a hölgy az ő üdvösségét arra alapozza, amit ő tett, s nem arra, amit Jézus. Egy szót sem mondott Jézusról. A kérdés tehát feltehető: ellene állhat-e, illetve elhagyhatja-e egy személy az ő bűneit, és nincs megmentve? Természetesen. A legnagyobb meglepetés számomra az volt, amikor az első gyülekezetben, amelyet pásztoroltam, a legnagyobb ember a gyülekezetben kijött a megtérés imájára, és elfogadta Krisztust, mint megmentőjét. Ennek az embernek az otthonában nagyon sokszor voltam már, és tudtam hogy rendszeresen imádkozik, és olvassa a Bibliát. Tinédzser fiai, akik csak néhány évvel voltak fiatalabbak, mint én akkor, elmondták nekem, hogy soha nem hallottak apjuktól egy rossz szót, vagy egy undok viccet, s azt sem hallották, hogy ő és édesanyjuk valaha is veszekedett volna. Ennek ellenére ez az ember nem volt keresztyén! A beszélgetésünk után azt mondtam neki, hogy ő már meg volt mentve. - Nem - mondta, - sohasem voltam megmentve. Édesanyám egy régi vágású szent volt, és mindig az ő tanítása szerint éltem. Nagyon keményen nevelt, életemben soha nem játszottam labdajátékot, vagy mentem moziba. Ha bármilyen, a mama általi tanítás ellen vétettem, rögtön megálltam, és azt mondtam: Isten, bocsásd ezt meg nekem. De soha nem hívtam Jézust a szívembe. Sohasem fogadtam be őt hittel. - Vagyis ezt az embert a rossz cselekedeteknek való ellenállás nem mentette meg.

Ez épp olyan, mintha a szomszédodnak, barátodnak azt mondanád, sajnálom, bocsáss meg. Ez nem jelenti azt, hogy meg vagy mentve.

Annak a hölgynek a hite, aki megvallotta, hogy üdvössége van, mivel ő ellene áll a bűnnek, és feladta az összes rossz szokását, nem bibliai. Ő a fizikai valóságra helyezi a bizalmát, ahelyett hogy Isten ígéjére tenné. A mi szövetségünk inkább a Róma levél 10,9: ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról, és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta őt a halálból, megtartatol. Az üdvösség az Ábrahám szerinti hit eredménye - szív-hit, szellemi hit. Hit, amely nem érzéseken alapul, hanem Isten ígéjén.

Harmadik fejezet

Kéféle hitetlenség

Kétfajta hitetlenség létezik. Az első oka a tudatlanság, az ismeret hiánya. A Róma levél 10,17 azt mondja: a hit hallásból van, a hallás pedig Isten ígéje által. Ebből következik, hogy mindazoknak, akik nem hallanak ígét, nem lehet ismeretük, éppen ezért nem is hihetnek. Nagyon sok ember nem hisz szellemi dolgokban, mivel nem ismerik, mit tanít Isten ígéje erről a témáról. Például nagyon sokan tudatlanok azzal kapcsolatban, hogyan lehet Szent Szellemmel betöltekezni, egész egyszerűen azért, mert nem ismerik az ígét. Az orvosság erre a fajta hitetlenségre természetesen Isten ígéjének ismerete.

A másik fajta hitetlenségről a Zsidó levél 4,6-ban olvashatunk: Mivelhogy annak okáért áll az, hogy némelyek bemennek abba, és akiknek először hirdettetett az evangélium, nem mentek be engedetlenség miatt. Ez a szövegrész Izrael népére vonatkozik. Ők nem mentegetőzhetnek azzal, hogy tudatlanok voltak, mivel Isten pontosan megmondta, hová menjenek - Kánaán földjére, - és azt is, hogy el kell foglalniuk ezt a földet. Ráadásul kémeket küldtek Kánaánba, és a kémek azzal a hírral jöttek vissza, hogy a földön tej és méz folyik, éppen úgy, ahogy Isten megmondta.

Egy másik fordítás szerint: nem léptek be az engedetlenség miatt. Egy újabb fordítás szerint pedig azt olvashatjuk: nem léptek be, mivel nem volt hajlandóságuk. A Zsidó levél 4,11 figyelmeztet: Igyekezzünk tehát bemenni abba a nyugalomba, hogy valaki a hitetlenségnek ugyanazon példájába ne essék. Izrael gyermekei tudták, mit mond nekik Isten, de nem akaródzott nekik ez alapján cselekedni. Bűnösök voltak a hajlandóság hiánya miatt, amit a Biblia egyébként hitetlenségnek is nevez. Nekik megvolt az ismeretük Isten ígéjéről, de nem voltak hajlandók ez alapján cselekedni. Nem akarták megengedni, hogy Isten ígéje irányítsa őket. Ez a fajta hitetlenség nagyon gyakori a keresztyének között. Nem engedik meg, hogy Isten ígéje vezesse az életüket. Megtagadják a cselekedetet, amit pedig ismeretük alapján meg kellene tenniük.

Nagyon sokan tudják, mit tanít az ige, de megtagadják az ez alapján való cselekvést.

A hit - egy akarati cselekvés. Mi tudunk Isten igéje alapján cselekedni - ha akarunk. Az engedetlenség a hajlandóság hiánya Isten igéjével szemben. Éppen ezért kétfajta hitetlenség létezik: az első az igével szembeni tudatlanság. A második viszont a hajlandóság hiánya, hogy Isten igéje alapján éljünk. Az elsőre - ahogy már említettük - a gyógyszer az ismeret, a másodikra az engedelmség.

Ha a hitetlenséggel foglalkozunk, foglalkoznunk kell egy nagyon hasonló dologgal is. Ez az ún. pszichikai beleegyezés, megegyezés, ami egyébként nagyon vallásosan hangzik. A pszichikai megegyező csak annak hisz, amit lát és érez. Véleményem szerint ez az egyik legerősebb ellensége a hitnek. A lelki, vagy pszichikai megegyező minden további nélkül mondja: hiszek Isten igéjének, hiszem, hogy a Biblia Isten inspirációja által keletkezett. Még azt is mondja: folyamatosan küzdök azért a hitért, amit az első szentek kaptak. Ám azt már megtagadja, hogy Isten igéje alapján cselekedjen. Hogyan tudjuk megállapítani, hogy egy személy valóságosan hisz-e, szívéből, vagy csak egy pszichikai beleegyző? Az utóbbi azt fogja mondani, hogy a Biblia igaz, de nem ennek megfelelően él. A hit Isten igéje alapján való cselekvés. Annak deklarálása, hogy Isten igéje igazság, azaz azt mondani, hogy Isten nem tudná és nem is fogja elmulasztani, hogy segítsen nekünk a krízis idején, majd visszafordulni a világhoz segítségért - bizony nagyon súlyos eset. Megnyitja az ajtót a hűtlenségnek, és az ellenség győzelmének, mivel azt mondja a Biblia, hogy Sátán e világ istene. A pszichikai megegyező nagyon súlyos helyzetben van: ott, ahol Isten nem tudja elérni őt, mivel Sátán beléphetett a belsejébe, a gondolataiba, ezért meg tudja akadályozni, hogy élvezze azokat az előnyöket, jogokat, privilégiumokat, amelyeket Krisztusban kapott. Nagyon könnyű deklarálni hogy Isten igéje igaz, amikor minden olajozottan megy, világos van, süt a nap. De mi történik, amikor jön a krízis, amikor az élet viharai tornyosulnak?

A pszichikai beleegyző mondhatja, hogy Isten soha nem téved, az Ő igéje igaz, amikor a dolgok jól mennek. Ám ő ezt éppen csak elfogadja, igazából nem hisz benne. Úgy gondolja, hogy hisz, de mégsem így van. Ha valóságosan hiszünk Isten igéjének, épp annyira leszünk szilárdak, amikor jönnek a felhők, és eltakarják a napot az életünkben, mint amikor az ránk süt. Valójában ekkor is tudunk nevetni ezen. Ha felborul egy csésze? Ha a pénztárcánk üres? Nevetünk mindezen. Nem zavar meg, mert ismerjük az igét. Ha van 100 dollárod a pénztárcádban és van pénzed a bankszámládon is, könnyű mondani: "dicsőség az Úrnak, Ő betölti minden szükségemet. Úgy érzem, én tudnék hinni neki, bármilyen helyzetben." De amikor a bankszámlád és a pénztárcád hirtelen kiürül, és a számlák farkasszemet néznek veled, na, az egy külön eset. Ekkor a pszichikai beleegyző visszaesik a Tamás -féle hitbe, és csak az alapján hajlandó járni, amit lát. S mivel azt látja, hogy fizikai szükségek nőnek, annak megfelelően kezd járni.

Hosszú ideje megtanultam azonnal megvallani, amikor szükségek vagy nehézségek jönnek, hogy nem látásban járok. A 2 Korinthuszi levél 5,7 azt mondja, hogy mi hitben járunk, nem látásban. Azt mondom, amit Smith Wigglesworth is mondott: nem az alapján élek amit látok, és amit érzek, kizárólag úgy élek, ahogy hiszek. Én hiszek Isten igéjének. Ő azt mondja.: az én Istenem betölti minden szükségemet. (Filippi levél 4,19.) Isten Igéje azt mondja: az Úr az én pásztorom, nem szűkölködöm. (23 Zsoltár 1.) Szeretem azt mondani: nem szűkölködöm. Hiszek Istennek!

Ugyanez igaz egyébként a gyógyulásra is. Míg csak néhány tünet jelentkezik, könnyű a helyzet. De nem olyan könnyű, mikor fájdalomban vagy. Ám Isten ígéje nem éppen olyan igaz egyszer, mint máskor? Nem éppen olyan igaz, mikor fájdalmak vannak a testedben, mint amikor nincsenek? Mikor nem vagy jól a testedben, mint mikor jól vagy? Ha látásban járok, azaz annak alapján, amit a fizikai érzékszerveim mondanak nekem, azt kellene mondanom: nem vagyok jól, nem gyógyultam meg. De hitben járva tudom, hogy meggyógyultam Jézus nevében.

Láthatjuk, a Tamás -féle hit, és a pszichikai megegyező - ikrek. Nagyon szeretem használni azt a megvallást, amit Pál mondott. Folyamatosan használom ezt a saját életemben, minden időben, s szeretem megvallani az Úrnak, magamnak és az ördögnek. Mikor Pál hajótörést szenvedett Róma felé, és minden remény elszállt, hogy azok, akik a hajón utaztak, megmeneküljenek, a reménytelen helyzet kellős közepén Pál azt mondta (Apostolok Cselekedete 27,23): Mert ez éjjel mellém állt egy angyala Istennek, akié vagyok, akinek szolgálok is, s részletesen elmondta, mit mondott az angyal neki, azaz hogy minden ember meg fog menekülni, ha hallgatnak Pálra. Végül így foglalta össze a 25. versszakban: Annakokáért jó reménységben legyetek, férfiak! Mert hiszek az Istennek, hogy úgy lesz, amint nékem megmondatott.

Ez volt az az ige, amit az angyal hozott Istentől. A Biblia éppen annyira valóságos, mint az az ige. Én is használhatom tehát ugyanazt a megvallást, ezt nekem is mondta a Biblia. Éppen ezért azt mondom: annakokáért uraim, én hiszek Istennek, hogy minden úgy lesz, ahogy megmondatott nékem. Ez pontosan ugyanaz, amit Ábrahám tett: ő hitt annak, amit neki Isten mondott. Pál ezt visszhangozta, mondván: annakokáért uraim, én hiszek Istennek, hogy mindennek úgy kell lennie, amint megmondatott.

Tamás viszont nem hitt annak, amit mondtak neki. A tanítványok bejelentették: láttuk az Urat. Erre Tamás azt válaszolta: nem hiszek nektek, sőt (János 20,25.): ha nem látom az ő kezein a szegek helyeit, és be nem bocsátom ujjaimat a szegek helyébe, és az én kezemet be nem bocsátom az ő oldalába, semmiképpen el nem hiszem. A mi hitünk viszont olyan mint Ábrahámé, mivel Ábrahám leszármazottai vagyunk (Galata levél 3,14.): Hogy az Ábrahám áldása Krisztus Jézusban legyen a pogányokon, hogy a Lélek ígését elnyerjük hit által. Sőt a Galata levél 3,7-ben a biblia leszögezi: értsétek meg tehát, hogy akik hitből vannak, azok az Ábrahám fiai. A mi hitünk azon alapul, amit Isten mond.

Életünk nagyon gyakran hasonlít ahhoz a szituációhoz, amibe Pál került, amikor hajótörést szenvedtek. Az élet viharainak a kellős közepén, ha az érzéseink szerint járunk, úgy tűnhet, hogy az Úr faképnél hagyott bennünket, és minden remény elszállt. De tudjuk, hogy nem így van, mivel a mi Urunk azt mondja: nem hagylak el, sem el nem távozom tőled. (Zsidó levél 13,5.) Tehát az élet viharában is nyugodtan mondhatjuk: Annakokáért uraim, én hiszek Istennek.

A hit ellenségei

Timóteus első levél 6,12: Harcold meg a hit szép harcát, nyerd el az örök életet, melyre hivattattál, és szép vallástétellel vallást tettél sok bizonyosság előtt.

Ebben a fejezetben a hit ellenségeivel foglalkozunk. Nem is lenne a hit harca, ha nem lennének a hitnek ellenségei. De ezek az ellenségek nem éppen azok, amire sokan gondolnak magukban. A legtöbben úgy gondolják, hogy az ellenségek a természetes világban vannak, és nem azt, ahol a valóságban.

A Biblia azt mondja a Róma 10,17-ben: A hit hallásból van, a hallás pedig Isten Igéje által. A hit legnagyobb ellensége Isten igéje ismeretének a hiánya. Ebből következik, hogy a hit minden ellensége valamilyen úton-módon Isten igéje ismeretének a hiányát akarja elérni. Ha megvan ez az ismeretünk, semmi nem tarthat vissza attól, hogy az működjön. Ha te hallottad az igét, van hited. Emberek imádkoznak azért, hogy legyen hitük, de tudjuk, hogy a hit kizárólag Isten igéjének hallásából származik. Ha meg tudnád szerezni imádság által, akkor a Róma levél 10,17 nem lenne igaz. Az emberek, akik a hitért imádkoznak, megpróbálnak megszerezni valamit, amit egyedül az ige adhat meg.

A hit következő ellensége az értéktelenség érzése. Mindannyiunknak megvan a küzdelmünk ezzel. Az értéktelenség és a hit hiányának az érzése kéz a kézben járnak. Talán ez a kettő a legerősebb, legveszélyesebb fegyvere az ördögnek. A választ azonban erre is megtalálhatjuk Isten igéjében: a te értéked Jézus Krisztus. Isten nem gyógyítja meg a testedet, vagy merít be Szent Szellemben azért, mert értékes vagy. Ha ez alapján cselekedne, senki nem kaphatná meg ezeket az áldásokat Istentől, mert senki nem lehet a saját jogán annyira értékes, hogy Isten ezt megtegye. Az igét nem ismerve sok keresztyén megengedi, hogy az értéktelenség érzése legyőzze őt. Jó néhányan mondták már nekem, biztosak benne, hogy ők nem töltöttek be Szent Szellemmel, mert nem elég jók hozzá. Ők értéktelenek. Ha imádkozom emberekkel gyógyulásért, nagyon sokszor találkozom ezzel a helyzettel. A probléma az, hogy látják saját hibáikat, hiányosságaikat, és természetes nézőpontból szemlélik magukat., ahelyett hogy bibliai szemszögből tennék, úgy, ahogyan Isten.

Én is komolyan küzdöttem ezzel a problémával, míg tinédzser voltam, 60 évvel ezelőtt. Azt gondoltam, alázatos vagyok, ma már tudom, hogy egyszerűen csak ostoba. Gyenge vagyok és értéktelen - gondoltam, - s ez természetes nézőpontból igaz volt. De nem volt igaz a Biblia szemszögéből. A te beszéded megnyilatkozása világosságot ad. (Zsoltárok könyve 119,130.) Ha egyszer a világosság a szellemedben van, nem mozdítható el, akkor sem, ha az ördög mindent megpróbál, hogy összezavarjon.

Ő azon igyekszik, hogy távol tartson a világosságban járástól, s még addig is elmegy, hogy azt mondja: rendben van, az igaz, hogy a hit imádsága működik, de te nem imádkozhatsz hittel, mert nem vagy hozzá elég jó. Túlságosan értéktelen vagy. Ugyanezt mondta nekem, míg ágyhoz kötött voltam. Mivel nem tudtam jobbat, elfogadtam, és így maradtam néhány hónapig.

Azonban egészen más következtetésre jutottam, mikor elolvastam a 2 Korinthuszi levél 5,17-et: azért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az, a régiek elmúltak, íme újjá lett minden. Pál így írt az Efézusiakhoz a 2,10.-ben : Mert az Ő alkotása vagyunk, teremtetvén Átala a Krisztus Jézusban ... Mi nem tudjuk magunkat új teremtéssé tenni, Ő tett minket új teremtéssé. Az Efézusi levél 4,24. ezt mondja: És felöltöztétek amaz új embert, amely Isten szerint teremtetett igazságban és valóságos szentségben. Föltettem magamnak a kérdést: tud Isten egy értéktelen új teremtést létrehozni? Akar Ő egy olyan új teremtést létrehozni, amely nem elég jó ahhoz, hogy megálljon az Ő jelenlétében? S ekkor láttam, hogy ahelyett, hogy abban hittem volna, amit a Biblia mond rólam, a valóságos magamról, a belső emberemről, én a külső emberemre néztem, a pszichikai és egyéb hiányosságaimra. A magam megítélése helyett el kellett volna fogadnom azt, amit Isten állít rólam. Tudtam, Isten nem csinál semmi értéktelen új teremtést. Ha csinál, akkor az ő munkája lenne értéktelen, saját munkáját kicsinyelné le. Ő minket új teremtéssé tett Jézus Krisztusban.

A mi értékünk Jézus Krisztus. Sokkal jobban nézek ki benne, mint bármilyen más módon. És így néz Isten is engem - Őbenne. Valójában nem engem lát, Ő Jézust látja, és lát engem Jézusban - ahogy a 2 Korinthuszi levél 5,17-ben olvassuk. Hatalmas lépés volt számomra, amikor megtanultam ezt az igazságot, hogy valóságos hitem legyen, olyan hitem, amivel el tudom fogadni a fizikai gyógyulásomat is. Az én értékem Jézus Krisztusban az igazság. Ő az igazságban van, és te Isten igazsága vagy Őbenne. 2 Korinthuszi levél 5,21: Mert azt, aki bűnt nem ismert, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk Őbenne. Mivel benne vagyunk, Isten igazságává váltunk. Éppen ezért az értéktelenség érzése Jézus Krisztus kereszthalálának a lényegét tagadja, a helyzetünket Jézus Krisztusban, és Jézus Krisztus igazságosságát az Atya Isten előtt, ami nekünk megadatott. Isten ígéje segíteni fog, hogy átugorj az értéktelenség érzésén, s ha ezt megteszed, el fog hagyni a hit hiányának az érzése is. Ez a két ellenség mint ikrek azért jönnek, hogy megraboljanak téged Isten, Jézus Krisztus áldásaitól, amik számodra biztosítva vannak.

A másik erős hit ellenség - nagyon sok keresztény életében a vereségnek szintén oka - a hit valami fajta behelyettesítésének az elfogadása. Megpróbálják a hitet reménnyel vagy pszichikai behelyettesítéssel biztosítani. Az emberek azt mondják: igen, reménykedem és imádkozom. Gyakran mondják, amikor egy barát készülődik utazáshoz: remélem, és imádkozom, hogy biztonságos utad legyen. Az ő imádságuk nem érvényes, mivel reménységben történt. Sehol nem olvassuk a Bibliában, hogy Isten meghallgatja a reménység imádságát.

A Biblia a hit imádságáról beszél. A Jakab levél 5,15.-ben ez így szól: A hitből való imádság (angol fordításban: a hit imádsága) megtartja a beteget, és az Úr felsegíti őt. Ha Jakab a reménység imádságáról beszélt volna, akkor mi mindannyian automatikusan megkapnánk ennek eredményét, mivel a reménység egy természetes emberi dolog.

Jézus azt tanította, hogy „Amit könyörgésetekben kértek, higgyétek, hogy mindazt megnyeritek, és meg leszen néktek.” (Márk evangéliuma 11,24.) Hinni, s nem reménykedni, jelenti azt, hogy meg is fogod kapni. Folyamatosan emlékeztetni kell ezekre a keresztyéneket, mivel olyan könnyű visszacsúszni a természetes világba. Péter azt mondta a 2 Péter 3,1-ben: ez immár második levélírásom néktek, szeretteim, amellyel a ti tiszta gondolkodásotokat emlékeztetés által serkentetem. Ő emlékeztette őket azokat a dolgokra, melyeket már egyszer elmondott, és tudta, hogy az embereknek erre a serkentetésre szükségük van, mivel egy természetes világban élünk, és a reménykedés természetes emberi reakció. Hívhatod hitnek is, de ez semmivel sem jelent többet, mintha egy Ford autót repülőgéppnek gondolnál - attól az még nem lesz repülő.

Azt mondhatod, hiszek Istennek, hogy valamit majd csinálni fog értem. Én hiszem, hogy ő meg fog gyógyítani, meg fog hallgatni, és válaszolni fog rá valamikor. Hát ez a tipikus reménykedés. Ez nem hit. Hívhatod annak, de attól még reménység marad, mivel ennek az eredményét a jövőbe toltad. A hit - jelenidő. A Biblia azt mondja, hogy Isten megcselekedett valamit a számunkra, már mostanra. Az Efézusi levél 1,3 azt mondja : Áldott legyen az Isten, és a mi Urunknak, Jézus Krisztusnak Atyja, aki megáldott minket minden szellemi áldással a mennyekben a Krisztusban. Az áldásokat tehát már kiosztották nekünk Jézus Krisztusban. Istennek nem kell több dolgot elvégeznie, mivel már mindent elkészített.

Bár a gyógyulás a fizikai valóságban áll elő, mégis szellemi áldásnak kell tekintenünk, mivel ez szellemi gyógyulás. Isten nem fogja a testedet meggyógyítani, nem fog nekilátni, hogy csináljon valamit, hogy meggyógyítson. Ő ezt már megtette. Mivel Ő tette a mi betegségeinket Jézusra. Jézus már elhordozta érted, és az Ő sebeiben már meggyógyultál. Kezdj el hinni az alapján, amit Isten ígéje mond, és azonnal fejezd be a reménykedést! Kezdj el azonnal hinni abban, hogy te az Ő sebeiben meggyógyultál. Nem azért, mert ezt így érzed, vagy látod, kizárólag azért, mert Isten ígéje ezt mondja. Kezd el megvallani, hogy én a te ígéd szerint meggyógyultam. Ha valaki megkérdezi tőled, hogyan érzed magad, az ige alapján válaszolj, ne a természetes világ szerint. Hitben járunk és nem látásban! Ez az az út, ahogy én legyőztem az ördögöt, és megkaptam a gyógyulásomat még mint tinédzser. Azt mondtam, én Isten ígéje szerint egészséges vagyok. Soha nem beszéltem arról, hogyan érzem magam. Az emberek mondhatták volna: úgy nézel ki, mint aki egy lépést sem tud tenni. Ők ugyan nem tudták, de tényleg így éreztem magam. Azonban a gyógyulás realitásként megjelent a testemben, s ez azért történt meg, mert hittem.

Nagyon szeretem a Zsidó levél 11,1-nek ezt a fordítását: a „most” hit a remélt dolgoknak ad valóságot. A reménynek nincs semmilyen valósága. Csak a hit ad valóságot annak, amiben reménykedsz. Más szóval: a hited az, ami valóságot ad az életedben a gyógyulásnak is. Ez már létezik a szellemi valóságban, de te természetesen azt akarod, hogy ebben a látható világban legyen itt és most érezhető és látható. És a te hited adja meg ennek a valóságát. Csodálatos példája volt ennek az a történet, amikor Isten ígéje szerinti hittel gyógyult meg az ellentétes körülmények ellenére egy 9 éves kisfiú. Három orvos - kettő közülük specialista - már föladta a reményt, és elfogadták a halált. Azt mondták: „mindent megtettünk, amit tehettünk.

Az orvostudomány nem tud más, jobb módszert. A kisfiú mája megállt, nem funkcionál, már csak rövid idő és el fog menni.” Mikor a gyermek szülei se meg nem szólaltak, és semmilyen érzelmi jelet nem mutattak, az orvos azt gondolva, hogy a hír túl sokkoló volt számukra, újra megismételte, majd így foglalta össze a véleményét: „az Önök gyermeke rövidesen meg fog halni.”

Nem, doktor úr, ő nem fog meghalni! - válaszolták. - A Máté evangéliuma 8,17-ben Isten igéje azt mondja: Ő vette el a mi erőtlenségeinket és Ő hordozta a mi betegségeinket. A gyermekünk élni fog!” A kisfiú az intenzív osztályon feküdt, s az édesanyja reggelenként csak tíz percre tudott bemenni hozzá, az édesapja pedig este láthatta rövid időre. Az apuka azt mondta a fiának: ha nem tudsz aludni, vedd elő a Bibliádban a Máté 8,17-et, és egész éjjel ismételd: Ő vette el a mi erőtlenségeinket, és Ő hordozta a mi betegségeinket, Ő vette el a mi erőtlenségeinket, és Ő hordozta a mi betegségeinket., Ő vette el a mi erőtlenségeinket, és Ő hordozta a mi betegségeinket. Ugyanígy ezt: az Ő sebeiben én meggyógyultam.

Három éjszaka ismételte ezt a fiú, ekkor meggyógyult és hazament. S az ő szülei vallották meg később: „Hagin testvér, ha nem tanítottál volna az igéből a találkozásunkkor, akkor nem tudtuk volna ezt megtenni, és elveszítettük volna a gyermekünket. De hála Istennek, tudtuk, hogyan kell megállni az ő igéjén a legsötétebb órában is.” Amikor a krízis jött, ezek a szülők már fel voltak készülve rá. Nagyon jól fel voltak fegyverkezve Isten igéjével, az ő hitük jó helyen állt. Nem abban hittek, amit fizikai érzékszerveik mondtak, nem is abban, amit a körülmények sugalltak volna, hanem amit Isten igéje jelentett ki.

Egy másik ellensége a hitnek a kételkedés. A Biblia így ír a Jakab levél 1,6-7-ben: De kérje hittel, semmit sem kételkedvén: mert aki kételkedik, hasonlatos a tenger habjához, amelyet a szél hajt és ide s tova hány. Mert ne vélje az ilyen ember, hogy kaphat valamit az Úrtól. A kételkedő hit nem fog működni, ha már elfoglaltad a helyedet, ne kételkedj! Nagyon korán megtanultam, hogy úgy foglaljam el a helyemet, hogy megvallom: én hiszek és kapok. Soha ne mozdulj el erről a pozícióról! Én szigorúan megtartom ezt a megvallásomat. A legnagyobb csaták, amik csak történnek, nem az égben, a levegőben vagy a csatamezőkön zajlanak a világban - az emberi gondolatokban történnek a nagy csaták. Amikor megkaptam a gyógyulásomat, néhány ijesztő szív-tünet jelentkezett, azok visszajöttek hozzám.

Az ördög folyamatosan bombázta a gondolataimat azokkal, amiket az orvosok mondtak előtte a szívem állapotáról. Pontosan tudtam, hogy ezek a tünetek a halált jelentik, de soha nem engedtem egy centimétert sem. Nem tárgyaltam meg a problémákat senkivel. Az ördög folyamatosan azt mondta nekem: „nem fogod túlélni, meg fogsz halni. Emlékezz, mit mondott az orvos!” Egyszer meguntam, fogtam a Bibliámat, letettem a padlóra, ráálltam és azt mondtam: Uram, én tudom, hogy fizikailag a Bibliára állni nem éppen okos dolog, de illusztrálni akarok valamit: én a te igéden állok, és nem fogok kételkedni, nem fogok elmozdulni innen. Itt állok valóságosan, fizikailag, hogy demonstráljam szellemileg is azt a tényt, hogy belül én a te igéden állok. Az ige azt mondja (Márk 11,24.): amit könyörgésetekben kértek, higgyétek, hogy mindazt megnyeritek, és meg léssen néktek. Én hiszem és így megkapom. Ezt mondtam tegnap, ezt mondom ma és fogom holnap is! Ezt mondom az ördög és a pokol minden lénye előtt, hiszem és megkapom, és ezt mondom az Atya, a Fiú, a Szentlélek és a mennyei angyalok jelenlétében: hiszem és megkapom.